

ne skride til fuldbyrdelse af retsafgørelsen, vil det i praksis kunne forekomme, at der forløber nogen tid, fra der indgives anmodning om fuldbyrdelse af den udenlandske retsafgørelse, til der foretages udlæg på baggrund af anmodningen. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis eksekvaturanmodningen er mangelfuld og ikke indeholder de nødvendige oplysninger. Det kan i den forbindelse også nævnes, at forordningen ikke indeholder en frist for fordringshaverens kære af en afgørelse om at nægte eksekvatur, jf. pkt. 5.4 ovenfor.

På denne baggrund bør et udlægs plads i rækkefølgen mellem flere udlæg i samme aktiv efter Justitsministeriets opfattelse i disse tilfælde tidligst regnes fra afgørelsen om, at den udenlandske retsafgørelse er eksigibel. I praksis vil dette i vidt omfang svare til, hvad der efter retsplejelovens § 526 ville gælde, hvis fordringshaveren først efter fogedrettens afgørelse om, at den udenlandske retsafgørelse er eksigibel, kunne indgive en anmodning om fuldbyrdelse til fogedretten.

Indeholder eksekvaturanmodningen alle de nødvendige oplysninger og dokumenter, må fogedrettens afgørelse om eksigibilitet i øvrigt i almindelighed antages at kunne træffes inden for få dage efter anmodningens indgivelse.

Der henvises til lovforslagets § 4, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

5.6. Som anført i pkt. 4 ovenfor deltager Danmark ikke i vedtagelsen af ændringer til Bruxelles I-forordningen, og sådanne ændringer er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark, jf. forbeholdet om retlige og indre anliggender. Det samme gælder de gennemførelsesforanstaltninger, som Kommissionen med bistand af det rådgivende udvalg vedtager efter forordningens artikel 74. Tiltræder Danmark ikke ændringerne eller gennemførelsesforanstaltningerne, betragtes det som en opsigelse af parallelaftalen, jf. pkt. 4.1 ovenfor.

Efter forordningens artikel 73 skal Kommissionen senest 5 år efter forordningens ikrafttræden (dvs. i løbet af 2007) udarbejde en rapport om anvendelse af forordningen, om fornødent ledsaget af ændringsforslag.

Fremtidige ændringer af forordningen og gennemførelsesbestemmelserne hertil vil antagelig typisk være justeringer af mere teknisk karakter bl.a. i lyset af de praktiske erfaringer med forordningens anvendelse, ligesom der f.eks. kan blive tale om gennemførelsesforanstaltninger om tilpasninger af standardformularerne i bilagene til forordningen.

På denne baggrund foreslås det, at justitsministeren kan bestemme, at loven finder tilsvarende anvendelse

på ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til Bruxelles I-forordningen, som Danmark har tiltrådt, jf. parallelaftalens artikel 3 og 4, således at disse også gælder her i landet. Dette indebærer, at man fra dansk side som udgangspunkt administrativt kan tiltræde og gennemføre kommende ændringer af og gennemførelsesforanstaltninger til forordningen. En tilsvarende bemyndigelsesbestemmelse findes i EF-domskonventionslovens § 15. Det bemærkes, at Folketingets Europaudvalg efter de gældende retningslinjer for den danske EU-beslutningsprocedure vil blive orienteret om væsentlige forslag til ændringer af forordningen inden vedtagelsen i Rådet. Hvis der måtte blive tale om ændringer af en sådan karakter, at Danmark ved en tiltrædelse må anses at blive undergivet forpligtelser af større betydning, kræves Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19.

Der foregår for tiden forhandlinger mellem de kontraherende parter i Lugano-konventionen – hvis regler i dag i det væsentlige svarer til reglerne i EF-domskonventionen, jf. pkt. 2.2 ovenfor – om en modernisering af denne konvention, således at reglerne i det væsentlige kommer til at svare til reglerne efter Bruxelles I-forordningen. Det må på det foreliggende grundlag forventes, at der alene vil blive tale om enkelte justeringer og supplerende bestemmelser i forhold til det, der gælder efter Bruxelles I-forordningen.

Det foreslås på den baggrund, at der i loven indsættes en bemyndigelse til justitsministeren til at bestemme, at loven med de nødvendige ændringer finder tilsvarende anvendelse på konventioner om andre landes (dvs. ikke EU-medlemsstaters) tilknytning til Bruxelles I-forordningen eller regler, der i det væsentlige svarer hertil. Hermed sigtes navnlig til de ovennævnte igangværende forhandlinger om revision af Lugano-konventionen. En konvention, hvorefter de gældende regler i Lugano-konventionen erstattes af regler, der i det væsentlige svarer til reglerne i Bruxelles I-forordningen, vil således kunne tiltrædes og gennemføres administrativt her i landet. Dette svarer i det væsentlige til bestemmelsen i EF-domskonventionslovens § 15, som denne var udformet med henblik på bl.a. dansk tiltræden af Lugano-konventionen, som på daværende tidspunkt var under forhandling (jf. lov nr. 325 af 4. juni 1986).

Hvis Danmark ved at tiltræde sådanne eventuelle overenskomster vil blive undergivet forpligtelser af større betydning, kræves Folketingets forudgående samtykke efter grundlovens § 19.

Der henvises til lovforslagets § 9 og bemærkningerne hertil.